

چهارشنبه 26 اسفند 1394 - 6 جمادی الثانی 1437 - 16 مارچ 2016

رحلت یادگار امام حجت الاسلام و المسلمین «حاج سیداحمد خمینی»...

* رحلت یادگار امام حجت الاسلام و المسلمین «حاج سیداحمد خمینی» (1373 ش)

اشاره:

حجت‌الاسلام و المسلمین حاج سیداحمد خمینی در 24 اسفند سال 1324 شمسی در بیت علم و عرفان و فضیلت و مجاهدت، در شهر مقدس قم دیده به جهان گشود. پس از پایان دوره دبیرستان و به هنگام تبعید والد معظمش حضرت امام خمینی(ره) به نجف اشرف، به تحصیل علوم اسلامی پرداخت و مدارج علمی را پیمود. حاج سید احمد پس از شهادت برادر بزرگوارش آیت‌الله سیدمصطفی خمینی، مسؤولیت اصلی ارتباط امام امت با یاران انقلاب را به عهده گرفت و تا پیروزی انقلاب اسلامی و پس از استقرار نظام اسلامی، این ارتباط را کاملاً حفظ نمود و در تمامی لحظات در کنار حضرت امام بود.

ایشان پس از ورود به کشور و پیروزی انقلاب اسلامی، به عنوان رئیس دفتر امام، بخشی از مسؤولیت‌های خطیر ایشان را برعهده گرفت و در خلال این مدت، با قوت و به خوبی، از ایفای وظایف محوله برآمد. همچنین با شروع جنگ، کسب اطلاعات دقیق روزمره از آخرین وضعیت جنگ و آخرین اخبار از شرایط سیاسی و اجتماعی جامعه و موضع‌گیری افراد و گروه‌ها در قبال جنگ، تنظیم و جمع‌بندی اطلاعات و رساندن به موقع این اخبار به حضرت امام، مسؤولیتی بود که مرحوم حاج احمد خمینی آن را با مدیریت عالی خود انجام می‌داد. ایشان پس از رحلت جانگداز

امام خمینی(ره)، به عضویت مجلس خبرگان

رهبری و نمایندگی مقام معظم رهبری در شورای عالی امنیت ملی کشور برگزیده شد و تولیت مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی را برعهده گرفت. ارتباط حاج سیداحمد با

امام خامنه‌ای بسیار گرم و زباند همگان بود و از یاران صدیق رهبر انقلاب و مورد احترام همه ملت ایران بود. این روحانی مجاهد سرانجام پس از چند روز بیماری حاد، در

26 اسفند 73 در 49 سالگی دار فانی را وداع گفت و طی مراسم باشکوهی در جوار مزار پدر ارجمندش مدفون گردید.

* ارتحال آیت الله «احمد پایانی اردبیلی» (1375 ش)

اشاره:

آیت‌الله احمد پایانی اردبیلی استاد برجسته و معروف حوزه علمیه قم و چهره شهیر علم و فضل و تقوا، در سال 1306 (1346 ق) در اردبیل به دنیا آمد. در

20 سالگی راهی قم شد و از محضر

آیات عظام بهره برد.

آیت‌الله پایانی از ابتدای شروع مبارزات ضد رژیم به رهبری حضرت امام خمینی (ره)، به پیکار با دستگاه پهلوی پرداخت. ایشان پس از پیروزی انقلاب نیز از مدافعان انقلاب بود و از تأیید و پشتیبانی مواضع امام دریغ نمی‌کرد. از این عالم بزرگوار تألیفات متعددی بر جای مانده که حاشیه کفایة‌الاصول، تقریرات آیت‌الله بروجردی و حجت کوه کمره‌ای و شرح مکاسب و... از آن جمله‌اند. سرانجام این عالم وارسته در

26 اسفند 1375 ش برابر با 6 ذیقعه 1417 ق در 69 سالگی دارفانی را وداع گفت و در کنار استاد خود، محقق داماد در حرم حضرت معصومه(س) آرمید.

* 26 جمادی الاولی در گذر تاریخ

* درگذشت «ابن طیفور» نویسنده و شاعر عرب (280 ق)

اشاره:

ابوالفضل احمد بن ابی طاهر طیفور بغدادی معروف به ابن طیفور، آثاری از خود به یادگار گذاشته که: القابُ الشعراء، تاریخ بغداد، القصُولُ المختارَه و دیوان اشعار از آن جمله است. ابن طیفور سرانجام در 76 سالگی در بغداد وفات یافت و در مقبره‌ی باب الشام آن شهر مدفون گشت.

* قتل «تگودار احمد» ایلخان مسلمان مغول (683 ق)

اشاره:

تگودار پس از به سلطنت رسیدن در

سال 681 ق، بر اثر معاشرت با مسلمانان، به دین اسلام درآمد و خود را سلطان احمد خواند. تگودار چون متدین به دین اسلام

بود، با پادشاه مصر صلح کرد، اما ارغون و دیگر شاهزادگان مغول، این امر را بهانه ساخته، توطئه‌ای علیه تگودار به راه انداختند و سر به طغیان برداشتند. این توطئه با شکست ارغون پایان یافت ولی چون تگودار هنوز از ارغون بیم داشت وی را به خدمت خواست و نوازش کرده و به حکومت خراسان باز گردانید. ارغون از پای ننشست و به کمک امرای مغول، در شبی که سلطان مست بود!!! به اردوی او ریختند و قصد جان او کردند. در این ماجرا تگودار احمد از مهلکه جان سالم به در بُرد و به آذربایجان گریخت. او در حین فرار دستگیر شد و به امر ارغون خان در 26 جمادی الاولی سال 683 ق، ستون فقرات او را شکسته و بدین ترتیب او را به قتل رساندند، زیرا طبق رسوم مغول، شاهزادگان را می‌بایست بدون این که خونشان ریخته شود اعدام نمایند.

* رحلت محقق کبیر و فقیه شهیر «میرزا محمد حسین نائینی» مرجع و زعیم حوزه و مجاهد دوران مشروطه (1355 ق) اشاره:

آیت الله میرزا محمدحسین نائینی در

سال 1277 ق در شهر نائین به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی حوزوی خود را در زادگاه خویش گذراند و در هفده سالگی به شهر اصفهان هجرت کرد و سپس در سال 1303 ق به عراق رفت. میرزای نائینی در آغاز ورود به عتبات، پس از زیارت بارگاه ملکوتی امام علی(ع) راهی سامرا شد و در محضر درس مرجع کبیر و فقیه جلیل، میرزا محمدحسن شیرازی حاضر گردید. او همچنین در درس آیات عظام سیدمحمد طباطبایی فشارکی و سیداسماعیل صدر حضور یافت و در نجف به حلقه درس ملاحسینقلی همدانی پیوست. پس از مدتی، میرزای نائینی در کنار تدریس، در جلسه علمی آخوند خراسانی حاضر شد و از محرمان اسرار وی گردید. میرزا با مقام والای علمی، سیاسی و معنوی خود، شاگردان فاضل و آگاهی را به عالم اسلام عرضه کرد که از آن جمله حضرات آیات: سیدمحسن طباطبایی حکیم، سیدجمال‌الدین گلپایگانی، سیدمحمد حجت کوه کمره‌ای، سیدمحمدهادی میلانی، شیخ محمدتقی آملی، سیدابوالقاسم خویی، علامه‌ی طباطبایی، میرزا هاشم آملی و

ده‌ها تن دیگر، از پرورش یافتگان درس مکتب این عالم برجسته می‌باشند. ایشان همچنین با حضور خود، نهضت مردمی مشروطه در ایران را تأییدکرد. آیت الله نائینی کتاب «تنبیہ الأُمّه» را در بحران انقلاب مشروطه در سال 1327 ق به زبان فارسی نوشت و از سوی آیت الله مازندرانی و آیت الله آخوند خراسانی مورد تأیید قرار گرفت. این کتاب درباره‌ی انواع استبداد و حکومت‌های خودکامه‌ی شاهان مستبد و هغمچنین وظایف علما و فقها در قبال دین و اوضاع ایران در دوران قاجاریه نگاشته شده است. سرانجام میرزا محمدحسین نائینی پس از عمری تلاش و خدمت، در 26 جمادی الاولی سال 1355 ق در 78 سالگی به جوار رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییعی باشکوه و اقامه‌ی نماز توسط آیت‌الله سیدابوالحسن اصفهانی، در کنار حرم مطهر حضرت علی(ع) به خاک سپرده شد.